

Ds. Arjan van Groos (1962 - 2014) Tekst: Psalm 32, 1 - 7 Ochtenddienst
--

Broeders en zusters,

1. **Votum**
2. **Zegengroet**
3. **Zingen : Lied 328 : 1 - 3**
4. **Lezing van de wet in versie van E.A. de Boer**
5. **Zingen : Psalm 103 : 3 en 4**
6. **Gebed voor vergeving van de zonden en vernieuwing door de Heilige Geest**
7. **Schriftlezing : Matteüs 26 : 17 - 30**
8. **Zingen : Lied 358 : 1 - 3**
9. **Tekst : Psalm 32 : 1 - 7**
10. **Prediking**
11. **Zingen : Psalm 32 : 1 en 2**
12. **Dankzegging en voorbede**
13. **Inzameling van de offergaven**
14. **Slotzang : Psalm 130 : 2 en 4**
15. **Zegen**

Geliefde gemeente van onze Here Jezus Christus, broeders en zusters, groot en klein, beste gasten,

We hebben allemaal wel eens een felicitatiekaart ontvangen [kaart]. Omdat we jarig waren. Of omdat we geslaagd waren voor een examen. Of om een andere reden. Vaak kunnen we zelf wel bedenken wat er op de andere kant van de kaart staat. Want daar staat het dan 'met je verjaardag' of 'het behalen van je examen'. Maar stel nu eens dat u deze kaart in de loop van deze week op de mat zou vinden zonder dat er iets bijzonders aan de hand is. Dan zou u waarschijnlijk snel de kaart omdraaien om te zien waar u mee gefeliciteerd wordt. En stel dat u dan de volgende tekst zou vinden [kaart 2]. Gefeliciteerd met de vergeving van je zonden! Hoe zou u dat dan vinden? Wat voor gevoelens zou dat bij u oproepen. Allerlei gevoelens zijn denkbaar. Boosheid omdat u niet zou weten welke zonden u vergeven zouden moeten worden. U hebt toch niets verkeers gedaan. Gemengde gevoelens, omdat u wel weet over welke zonden het gaat en u wel vergeving hebt gevraagd, maar nog steeds wroeging hebt over die zonden. Of misschien vind u dat u ander niets met uw zonden te maken heeft. Of misschien bent u heel blij met de kaart omdat u ook zo blij bent dat uw zonden u vergeven zijn. Ja, hoe zou u zich voelen?

Of stel dat het geen felicitatiekaart is maar een uitnodiging voor een feest. Een feest dat door een broeder wordt gegeven omdat die zo blij is dat zijn zonden zijn vergeven. Het hoeft niet eens een broeder uit de kerk te zijn, maar het zou ook een uitnodiging kunnen zijn van een collega of buurman. Zou u daar naartoe gaan? Of zou u dat overdreven vinden? Of zou u misschien vinden dat die ander helemaal geen reden heeft om feest te vieren. Hij zou zich schuldig moeten voelen om wat hij verkeerd heeft gedaan. Eigenlijk is dat best ingewikkeld hebben. Wat is nu een passende emotie als je zonden je zijn vergeven? Daarover willen we in deze preek onder andere met elkaar nadenken. Ik heb de tekst van vanmorgen zo voor u samengevat.

[Thema en verdeling] God feliciteert zondige mensen met de vergeving van hun zonden.

We zullen zien dat deze vergeving

- 1. om erkenning van schuld vraagt,**
- 2. bevrijdend werkt,**
- 3. reden voor feest is.**

We zullen dus eerst zien dat vergeving van onze zonden door God om erkenning van schuld vraagt. Mensen denken dat in Jezus Christus geloven zich op hetzelfde niveau afspeelt als geloven in de evolutie. Op verstandelijk niveau. Waarbij je argumenten voor en tegen tegen elkaar afweegt en je wel of niet overtuigd bent. Hoe begrijpelijk die gedachte ook is, hij is niet juist. Het hoort er natuurlijk wel bij, maar het is er niet de kern van. Je kunt er wel van overtuigd zijn dat wat in de Bijbel staat allemaal juist is, maar toch geen christen zijn. **[Band met Christus]** Want om christen te zijn met je een persoonlijke band met Jezus Christus hebben. Wat eigenlijk voor iedere christen wel duidelijk moet zijn. Want wat is nu die blijde boodschap, het evangelie, waar we in geloven en graag met anderen delen. Dat is toch dit **[Johannes 3:16]** : God had de wereld zo lief dat Hij zijn enige Zoon heeft gegeven, opdat iedereen die in Hem gelooft niet verloren gaat, maar eeuwig leven heeft. God geeft in liefde zijn Zoon Jezus Christus. Vandaar dat je vroeger vaak bij grote sportevenementen mensen met een bord zag met de tekst John 3:16. Want dit is het hart van het christelijke geloof. **[John 3:16]**

Maar dat roept de vraag op waarom God zijn Zoon moest geven. Want dat is toch niet niets. Je zoon geven. Dat betekende dat God zijn Zoon moest overgeven in lijden en dood. Zoals Jezus dat zelf duidelijk maakte tijdens die laatste maaltijd die Hij met zijn leerlingen heeft gebruikt voordat Hij gevangen werd genomen en gedood. Hij had het brood gebroken en aan zijn leerlingen uitgedeeld. En van dat brood had Hij gezegd dat het zijn lichaam was. Hetzelfde had Hij met de beker met wijn gedaan en daarbij had Hij gezegd dat het zijn bloed was. En Hij had ook gezegd waarom zijn bloed vergoten moest worden: **[Tot vergeving]** namelijk tot vergeving van zonden. Maar daarbij gaat het maar niet om een anonieme berg van zonden. Maar deze zonden dragen allemaal namen De namen van de mensen die die zonden hebben begaan.

En wie wil dat zijn of haar zonden worden vergeven die zal wel zich eigenaar moeten weten van zijn zonden. En dan niet van een paar, maar van al uw zonden. Dat wordt wel duidelijk in vers 1 en 5. Want in beide verzen worden onze zonden met drie verschillende woorden weergegeven. En wel met de woorden 'ontrouw', 'zonden' en 'schuld'. In vers 5 is de volgorde anders, maar dezelfde woorden worden gebruikt. **[Eigenaar zonden]** Dat geeft aan dat we maar niet een deel onder het tapijt kunnen vegen. Alsof we die niet gedaan hebben. Maar we zullen alles moeten erkennen. En dat niet, zoals zo vaak gebeurt, in termen van: "En toen gebeurde het". Alsof het ons overkwam, maar

echt als daders. Dus met de woorden: 'En toen heb ik...'. Dat is je verantwoordelijkheid nemen. Dat is jezelf eigenaar weten van je zonden. Dat in de eerste plaats.

[Punt twee] In de tweede plaats zullen we zien dat vergeving van zonden bevrijdend werkt. In vers 3 en 4 wordt een situatie beschreven die wel allemaal wel min of meer kennen. We gebruiken misschien wel andere woorden, maar de ervaring is in grote lijnen gelijk. We kennen toch allemaal wel dat nare gevoel als we iets heel stoms hebben gedaan waarvan we weten dat we iemand die ons lief of belangrijk voor ons is er heel verdrietig mee maken. Of onze man of vrouw, onze kinderen of een vriend. En als we het niet kennen uit ons volwassen leven, dan kennen we het zo goed als zeker wel uit de tijd van onze jeugd. **[Beklemmend gevoel]** Dat beklemmende gevoel. Je voelt je schuldig. En thuis ben je wat ongezellig. Je praat niet gezellig mee aan tafel. Van je broers en zussen kun je niets hebben. Je vindt ze irritant, maar eigenlijk vind je vooral jezelf irritant. Je bent boos op jezelf en bent bang voor de ruzie die zal ontstaan als je ouders erachter komen wat je hebt gedaan. De hele tijd loop je met een rotgevoel rond en je hebt nergens plezier in. Je lijdt, zoals de dichter zegt in vers 3. Je lijdt de hele dag. En als je christen bent en besef hebt van Gods aanwezigheid dan voel je de hand van God op je drukken. Je geweten klaagt je aan en spoort je aan om schoon schip te gaan maken. Maar je durft niet en je wilt. En het zuigt je energie weg. Je hebt nergens zin. Niet in school. Niet in je sport. Je wilt alleen maar vergeten. En misschien ga je daarvoor nog wel meer stomme dingen doen. Als te veel drinken of experimenteren met drugs. En je ellende wordt alleen maar groter. En je omgang met je ouders wordt steeds moeizamer. **[Knagende zonden]** En je broers en zussen zijn je vervelende gedrag inmiddels ook goed zat. En je wordt eenzamer en eenzamer. En tegelijk weet je diep van binnen dat er een uitweg is uit deze ellende. Schoon schip maken door te vertellen wat je verkeerd hebt gedaan en de straf daarvoor te aanvaarden. Want alleen zo kun je je ouders weer eerlijk onder ogen komen. Kun je zonder schuldgevoel met ze optrekken en samen lachen. Het is geen eenvoudige weg, maar het is wel de enige weg. En het is de enige manier om weer vrede te vinden.

Zo is dat onder mensen. Zo is dat ook met God als je Hem hebt aanvaard als een levende God. Een God die liefheeft omdat Hij liefde is. Een God die ook van ons vraagt om lief te hebben. Omdat Hij ons met dat doel heeft geschapen. Alleen is er dan wel dit grote verschil. Als kind zullen je ouders je waarschijnlijk straffen, omdat je dat verdiend

hebt en omdat het goed is dat je ervaart dat slecht gedrag gevolgen heeft. Maar niemand kan de straf dragen die we verdienen als we ongehoorzaam zijn aan God. En daarom heeft God zijn Zoon gegeven, zodat Hij de straf kan dragen voor onze schuld. **[Christus gestraft]** En dat leidt tot vrede met God alsof we zelf gestraft waren. En dan is wat God betreft dus ook werkelijk alles uit de weg genomen wat tussen God en u in stond. En dan is er dus alle reden om u geluk te wensen en te zeggen: "Gefeliciteerd met de vergeving van uw zonden en alles weer goed is tussen God en u. Gefeliciteerd!" Dat in de tweede plaats.

[Punt drie] **We zullen tot slot zien dat de vergeving van onze zonden door God reden tot feest is.** Nadat de dichter van Psalm 32 ertoe gekomen was om zijn zonden voor God te belijden, mocht hij ervaren dat God hem zijn schuld vergaf. Een heerlijk bevrijdend gevoel maakte zich van hem meester en brengt hem ertoe andere mensen aan te sporen om hetzelfde te doen. Hij zegt in vers 6: Laten uw getrouwen dus tot u bidden als zij in zichzelf een zonde vinden. Als dan een vloed van water op ze afstormt om hen kopje onder te laten gaan in het leven, dan zal die vloed hen niet bereiken. En zo is het. Wie aan God zijn ontrouw heeft beleden die heeft weer een open band met God. Maar als je niet eerlijk bent tegenover God dan loop je met een rotgevoel rond en zal al gauw nog verder afglijden in allerlei ellende. Je gebedsleven zakt in elkaar en je vertrouwen in de liefde van God verzwakt. **[Veilig bij God]** Maar als je band met God goed is, omdat je niets te verbergen hebt, dan voel je je veilig bij God en heb je ook geen vragen over zijn liefde. Want die ervaar je telkens weer. En dat betekent niet dat je geen moeite en verdriet meer kent. Want in vers 7 spreekt de dichter nog wel over nood. Dus het leven gaat niet plotseling over rozen. Maar in zijn moeiten weet hij dat God hem met zijn liefde omringt en hij daardoor veilig is.

En God behoedt je niet alleen in je nood, maar Hij omringt je met gejuich van bevrijding. Gejuich van bevrijding was er te horen toen de geallieerden troepen de Duitsers uit ons land verdreven hadden. Wat waren de mensen blij. Gejuich van bevrijding was er te horen in Libië te horen toen bekend werd dat de gehate kolonel Khadaffi dood was en hen niet langer kon kwellen. En het bijzondere van dat gejuich van bevrijding uit vers 7 is dat het niet het gejuich van de mens is die bevrijd is. Er staat niet dat God je doet juichen van bevrijding. Maar Hij omringt je met gejuich van bevrijding. **[Gejuich van bevrijding]** Zo laat God zien hoe blij Hij is als mensen hun zonden aan Hem belij-

den en Hij ze vervolgens kan vergeven omdat zijn Zoon al de straf heeft gedragen. God zorgt voor gejuich. Zoals de Heer Jezus ook al had gezegd: Lukas 15:7 Ik zeg u: zo zal er in de hemel meer vreugde zijn over één zondaar die tot inkeer komt dan over negennegentig rechtvaardigen die geen inkeer nodig hebben. Dus ze vierten feest in de hemel als mensen zich bekeren tot God door hun schuld te belijden en in Jezus Christus te geloven. Daar klinkt een gejuich op waarmee God u wil omringen, zodat u bij Hem blijft leven.

Dat is het blijde nieuws dat Jezus Christus aan mensen wil laten weten. Dat is het blijde nieuws dat wij als zijn leerlingen willen doorgeven aan mensen die God op ons pad brengt. Zodat ook zij zich veilig zullen weten bij God en de ervaring zullen hebben van de bevrijding die het geeft als je weet dat je zonden door God vergeven zijn. Dat is de reden dat broeders en zusters de afgelopen week tijd op het veld hiernaast hebben doorgebracht om van die bevrijding iets door te geven. Dat is de reden dat we met menskracht en financiële middelen bijdragen aan de Missionaire Arbeid in de Rijnmond.

[Blijde nieuws] Want het is zo heerlijk om in vrede met God te leven en te weten dat Hij over je leven waakt. Het is heerlijk om een band te hebben met een God die je zo lief heeft dat Hij zijn leven voor je heeft gegeven en die Zich elke dag voor je inzet.

En het is deze Persoon, deze Jezus Christus, die u volgende week bij de viering van het Heilig Avondmaal wil verzekeren van de betrouwbaarheid van zijn liefde. Die u ervan wil verzekeren dat Hij voor al uw zonden heeft betaald. Wees dus niet trots en koppig. Doe u niet beter voor dan u bent, maar belijd de HERE uw zonden, uw ontrouw en uw schuld. **[Feest van vergeving]** En als u dat moeilijk vindt, zoek dan een broeder of zuster uit de gemeente of, of een ambtsdrager en praat met hem. De biecht in de Rooms-katholieke kerk is zo gek nog niet. Want het sluit bij dit verlangen om je bevrijd te voelen van je schuld. De uitvoering deugde niet altijd, maar dat doet niets af van de waarde van het belijden van je zonden tegenover een dienaar van God. Maak dus schoon schip als het nodig is, zodat het feest waar Christus u voor uitnodigt volgende week werkelijk een feest zal zijn voor uw hart.

Amen